

Az egymással törődésen van most a legnagyobb hangsúly

Felföldi László pécsi megyéspüspök karácsonyi gondolatai

Hatalmas gond és teher a koronavírus a családok, közösségek életére, viszont fel is hívja a figyelmet az emberi élet, a kapcsolatok lényegére, az egymással törődésre. Erre pedig a mai rohanó világban egyre kevesebb figyelmet fordítanak az emberek. Lelkileg kell egymást segíteni, mivel felelősek vagyunk egymásért. Mint mondja, megerősödött a nem szó szerint értendő nagycsaládok szerepe, ugyanis a közvetlen, valóságos segítség a testvéri, szomszédsági, baráti közösségekben van.

– Az egyház a rászorulóknak a szeretetszolgálatokon keresztül tud segíteni ruhával, élelmiszerekkel és egyéb adományokkal, lelki segítségnyújtást azzal ad, hogy a templomok ajtajai mindenki előtt nyitva vannak. Minden gondot és bajt lelkiileg is le kell győzni a fizikai gyógyulás mellett. Mindig a nehéz helyzetekben születnek meg a legjobb dolgok, amelyek karácsony közeledtével sokkal erősebben, élesebben van ott az emberek szívében. Ilyenkor nemcsak a rászorulóknak kell jobban odafigyelni, hanem azokra is, akiket az év közben elhanyagoltunk. Egy telefon, egy levél, egy látogatás sokat jelent, mert a szeretet rászorultjai ott vannak mellettünk, csak csendben vannak, nem kiabálnak, nem kopognak, de nagyon várnak bennünket.

– Jézus születésének ma is az az üzenete, mint az első karácsonykor volt. Isten akkor is és most is odaállt az ember mellé, és azt mondta: Itt vagyok, veletek vagyok. A karácsony felelősségre tanít.

Nemcsak azt kell nézni, hogy engem ki látogatott meg, ki köszöntött, hanem azt is, hogy én kiléptem-e a magam kis szűk köréből, és eszembe jutott-e, hogy aki az utóbbi időben kevesebb figyelmet kapott tőlem, azt meglátogassam, vigyek neki valami szívemenlengetőt.

A megyéspüspök beszélt arról is, hogy az idei év egy különleges, megismételhetetlen ajándékkal is szolgált hazánkban és az itt élőknek, ugyanis Magyarországon rendezték meg az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust. Akik a helyszínen vagy a közvetítéssel keresztül átérték Ferenc pápa látogatását, azok óriási lendületet és erőt kaptak tőle. Mint mondja, ő maga is meglepődött, hogy mennyi hit és szeretet van a magyar társadalom szívében, és ez óriási lendületet adott neki és az egyházmegyének. A jövő a fiataloké, őket kell tudnia megszólítani az egyháznak. Éppen emiatt keresi a találkozásokat, az együtt gondolkodás lehetőségeit ezekkel a generációkkal. Nem minden esetben van szükség szentbeszédre, inkább lehetőséget kell teremteni a kötetlen, természetes találkozásokra, hogy önmaguk lehessenek. Ez pedig óriási feladat.

Felföldi László jövőre is a már megkezdett munkát akarja folytatni, ez pedig rengeteg találkozást és együtt gondolkodást jelent az emberekkel. Emellett keresi azokat, akiket az egyház, Krisztus és a szeretet ügye mellé tud állítani. 2022. legfontosabb feladatának azonban a családok támogatását, segítségét tartja, mert a családokon múlik a jelen és a jövő, a családi asztal mellett van az élet igazi gazdagsága, szépsége.

Tamis Ákos

Tisztelt Szekszárdi Polgárok!

Kedves Olvasók!

Közeleg az év vége, közeleg az ünnep, a megérdemelt pihenés. Ilyenkor találkozunk a családdal, és az illendő „hogyan vagy?”-ra adott illendő válaszok mögött mindig ott sejlik a magunknak szóló felelet is. Tényleg: hogyan vagyok? Milyen esztendő hagyok magam mögött? Megtettem-e mindent a családomért, a körülöttem élőkért, azokért, akikért felelős vagyok – és nem utolsósorban: magamért? Figyeltem-e a hasznos tanácsokra? El tudtam-e kerülni a jól hangzó, de rossz felé terelő sugallatokat?

Sorjáznak a kérdések. S ha megválaszoltuk őket, figyelmünk máris a jövő felé fordul. Milyen év áll előttünk? Milyen feladatok várnak ránk? Erre már lényegesen nehezebb megfelelni. A mögöttünk álló két esztendő megtanított bennünket arra, hogy óvatosan tervezzünk, hiszen a bennünket körülvevő közeg gyorsan átírhatja elképzeléseinket. De megtanított bennünket arra is, hogy igazodni tudjunk az új, váratlan helyzetekhez, s kilépve komfortzónáinkból, mindennapi kényelmünket, szokásainkat feladva szembe tudjunk nézni a sokszor embert próbáló kihívásokkal.

A Megváltó ünnepének közeledtével ezúton kívánok a magam és Szekszárd Megyei Jogú Város Önkormányzata nevében töretlen kitaratást, kegyelemben megélt karácsonyt, az új esztendőhöz sok szerencsét, sikert, örömet s mindenekelőtt jó egészséget!

Földön járó angyalok!

Karácsonyi versöszeállítás

Baka István: KARÁCSONY, 1967 (részlet)

4.
Karácsony lesz és tiszta béke,
és tisztára meszelt tanyák,
rozzant tetők szentestére
nem roskadoznak már tovább.

Ma este minden egyszerű lesz,
nincs fájó múlt s nem éhes senki,
előveszik a felérolvadtt gyertyákat,
hadd égjenek idén tövig,
– jövőre színes kis lámpákat veszünk,
s több csillagszórót,

hadd szikrázzon egyszerre három,
s másnapra még több vendéget hívunk,
de ne égessük most el a gyertyát,
hátha akkor nem kapunk újakat,
– énekeltünk már, megajándékoztuk egymást,
idén együtt vagyunk mind...
menjünk vacsorázni.

Mégiscsak nagyon jó lehetsz, Uram,
bizalmat áraszt végtelen türelmed,
add, hogy sohase tudjuk meg, Uram,
hogy az a gyermek mégsem születik meg.

Dicső Zsolt: Karácsonyi ajándékok

Karácsonykor eljöttek a rokonaink.
Mindenkitől játékot
kaptam ajándékba,
mert én még kicsi vagyok.

Kibontották és kivették
a játékokat a dobozokból,
mert én még kicsi vagyok.

A dobozok színes ábrái
szerint összerakták őket,
mert én még kicsi vagyok.

Aztán játszottak velük,
mindenki mindegyikkel,
mert én még kicsi vagyok.

Elmentek a rokonaink és mi
itt maradtunk hat és fél kiló
játékkal a nagyszoba közepén.

Nem játszottam velük.
Bementem a szobámba
és elővettem a régiéket.

Őket én tanítottam meg játszani.

**Nincs szárnyuk, nincs túll ruhájuk,
nem tartanak a kezükben sem csil-
lagot, sem fénylő gyertyát. Nekik a
szívükben ég a fény. A fény, amivel
keresik, kutatják azokat, akiknek
a sorsuk fénytelen, szomorú. Akik
gondokkal küzdenek, s akiknek se-
gítségre van szükségük, hogy leg-
alább a szeretet ünnepén érezzék
nincsenek egyedül. Mert vannak
emberek, akik arra szövetkeztek,
hogy ne gondokkal, kétségbeesve,
gyermekkönyvekkel félve várják a
szent ünnepet.**

– Karöltve Szekszárdért civil csoport vezető-
jét, Nagy Anitát kérdezem a kezdetekről.

– 2020. márciusában alakultunk, Szakács
Sándrával kezdetektől fogva ketten irányítjuk
ezt a csoportot. Óriási utat jártunk be ez alatt
az idő alatt. Elsősorban az egészségügyben
dolgozóknak segítettünk, valamint az időso-
thonnak, gyermekotthonnak. Baráti körünk-
ben több mentős van, rajtuk keresztül kértek
tőlünk segítséget. Így indult, majd jöttek a ba-
rátok, ismerősök a felajánlásokkal. A megala-
kulást követő 4. napon már 3.000 tagunk volt.
Meglepett bennünket az a nagy fokú segíteni
vágyás, amivel hozzánk fordultak az emberek.

– Mi a működésük alapja?

– Egyik oldalon vannak a felajánlók, a má-
sik oldalon a segítséget kérők. Ennek a két ol-
dalonak a koordinálását végezzük, ami nagyon
idő- és munkaigényes mindkét irányba.

– Saját vállalkozása mellett, hogy tud ennyi
időt, energiát befektetni ebbe a mindannyi-
unk számára tiszteletre méltó, segítő, önként
vállalt feladatba?

– Sokszor éjjel is dolgozom, egész nap
„szolgálatban” vagyok. Minden elképzelhe-
tő fórumon jönnek a felajánlások és a kéré-
sek, így ünnepek előtt nagyon sűrű napjaink
vannak. A célunk az is, hogy ebben az online
működő világban a találkozás élmény legyen
mindkét oldal számára, s a gyerekeknek, a
fiataloknak egy jó példa. Tapasztalják meg
mindannyian, hogy amikor sok ember egy ne-

mes célért adakozik, az egy szeretethullámmal
indít el, s érezzék, hogy az emberekbe vetett
hit és a remény él!

– Az ország más részeiből is megkeresték már
Önöket.

– Ilyenkor azt tanácsolom, hogy keresse-
nek a lakóhelyükön egy civil szervezetet, aki
tud segíteni. Mi a szekszárdiakra koncentrá-
lunk, mi e város lakóinak szeretnénk segíteni.
Öröm számunkra, hogy a két oldal személyes
találkozása több esetben barátsággá alakul.
Bennünket is nagyon megérintenek, amikor
azt látjuk, jó helyre kerülnek a felajánlások.
Igen, fárasztó, de amikor látjuk a felnőttek
szemében a könnyeket, a gyermekek szemé-
ben a csillogást, akkor elfelejtünk mindent, s
tele van a szívünk szeretettel és igen, elége-
dettséggel.

– Karácsonyt, ünnepet, fényt, meleget, sze-
retetet visznek. Ön hogy készül az ünnepre?

– Számomra a legszebb ünnep a karácsony,
nagyon fontos. Az ajándékok már be vannak
csomagolva, mert egész évben, ha meglátok
valamit, ami valamelyik családtagomnak örö-
met szerez, szüksége van rá, akkor megve-
szem. Szenteste az egész család együtt van,
asztalra kerülnek a finom ételek, melyeket
nagy örömmel készítek el. Sas Erzsébet